

Добре дошли – jak hlásá nápis: **VIŤEJTE**... v dalším dopisku se Zagory.

...hlavní náplní těchto dní je postní doba s ní související duchovní obnovy; jarní prázdniny – každodenní výlety; a těšení se na vzkříšení Krista.

Říkám si, co vlastně psát... ne že by se tady nic nedělo, o zábavu nemáme rozhodně **nouzi**... O jarních prázdninách jsme s děckama vyráželi na různé atrakce: do maličkého, ale krásného ZOO, druhý den jsme navštívili muzeum a v pátek vyrazili do parku – největší zájem byl o houpačky, hráli jsme různé hry, nebo „jen tak“ relaxovali na čistém vzduchu.

K pátečnímu večeru jsme se přemístili do Kazanlaku na duchovní obnovu, kterou vedl biskup Christo. Účast byla velká (cca 15 mladých) a já se na to těšila, bohužel únava a nějaký virus byl silnější a tak jsem se obnovovala tělesně. Přesto byl víkend supr, vidět staro-nové tváře ...a nemyslet jen na to, co by bylo potřeba udělat.... Takže, i když duchovní obnova byla jiná, než na jakou jsem zvyklá z ČR...prohloubila snad víc jednotlivé vztahy, a přiměla uvědomit si jak je ten člověk důležitý (i když ho už třeba nevidíte). Malý **krůček** k Boží radosti.

Dobrovolná služba (po půl roce, víme své...) není procházka růžovů zahradů, ale dost dobře to tak může být, hlavně když je v Bulharsku známé **Údolí růží** a v Kazanlaku se každoročně slaví slavnost růží, která sa už blíží... Tak sa dojeďte rozhodně podívat, uvítáme vás s otevřenou náručí. ☺

Občas, když sedíme v našem centru v machale a povídáme si...holky občas načnou téma – jak být bělejší... vytáhnou nějaký „záračný“ krém, který určitě dělá bělejší! A všechny dokola se jím natírají, ale nevěří tomu jen malé holky, ale i ty dospělé... Nad tím se naša „bílá“ mysl pozastavuje, vím někdy každý zatouží po tom, co nemože mět... ale že až taková je jejich víra (spíše pověřčivost) silná?! K tomu si vzpomínám na příběh o jednom klukovi:

Kdysi probíhala v jedné vsi slavnost. Všichni obyvatelé odložili práci a každodenní starosti a shromáždili se na hlavním náměstí, kde stály atrakce a stánky se vším možným, co si jen lze představit. Byl tu také prodavač balonků všech druhů a barev. Balonky byly různé, velké, malé, neobvyklé – všechny balonky byly originální a žádný se druhému nepodobal. Nedaleko stálo černé dítě, které smutně a se slzami v očích pozorovalo všechnu tu krásu kolotočů a zvláště pomrkávalo po baloncích. Zdálo se, jako by ho něco hodně trápilo. Prodavač, který byl dobrý člověk, si chlapce všiml, zavolal na něj a nabídl mu balonek. Chlapec zavrtěl hlavou a odmítl balonek přijmout.

„Daruji ti ho, chlapče,“ řekl muž laskavě a naléhal, aby si balonek vzal.

Ale černý chlapec s krátkými kadeřavými vlasy a smutnými očima znovu gestem nabídku odmítl. Muž se chlapce překvapeně zeptal, co jej rozesmutnilo. A černoušek odpověděl formou otázky:

„Pane, jestliže vypustíte tamten černý balonek, vystoupí stejně vysoko jako ostatní barevné balonky?“ Prodavač všechno rázem pochopil. Uchopil černý balonek, který si dosud nikdo nekoupil, odvázal ho a dal jej chlapci. Řekl: „Vyzkoušej to sám. Vypusť ho a uvidíš, že tvůj balonek vystoupá stejně jako ostatní.“

Chlapec s úzkostí a zároveň s nadějí vypustil balonek, který dostal. Jeho radost byla nezměrná, když viděl, že jeho balonek hbitě stoupá stejně jako ostatní balonky; začal tančit, tleskat a smát se z čisté radosti a štěstí.

Prodavač se mu podíval do očí a pohládl ho po kadeřavých vlasech: „Podívej, chlapče, balonek nestoupá vzhůru díky své barvě! Ani to není kvůli tomu, jak vypadá nebo nevypadá! To, že balonek vyletí, je jen díky tomu, co má uvnitř.“

(Z knížky další příběhy pro potěchu duše)

A
na
závěr
fotokoutek

z jarních prázdnin:

Schválně jestli poznáte zvířátka z naší starozagorské

ZOO

Milí přátelé, rodino, dobrodinci a i Ty! Přeju pohodové dny, krásné svátky velikonoční a radost ze vzkříšeného Krista. Jana (+ salesiáni a spol.)